

Mot en global psykologrolle

BROBYGGER Sverre Nielsen har hatt en nøkkelrolle i arbeidet med «The Declaration» som ble vedtatt i Yokohoma. Foto: Privat

Det internasjonale psykologsamfunnet har blitt enige om grunnleggende kompetansemål for psykologer.

TEKST

Per Olav Solberg

PUBLISERT 2. november 2016

Sverre Nielsen i Norsk psykologforening har vært leder for den internasjonale arbeidsgruppen som har jobbet fram dokumentet «International Declaration on Core Competences in Professional Psychology». Dokumentet, som i psykologkretser omtales som «The Declaration», ble vedtatt av International Association of Applied Psychology og International Union of Psychological Science under den internasjonale psykologkongressen i Yokohama (ICP 2016) i Japan i juli.

– Vi har jobbet med dette i seks år. Det var et stort øyeblikk, og et av høydepunktene i mitt yrkesliv, sier Nielsen.

Dokumentet bruker fire sider på å beskrive hva slags kjernekompetanse en psykolog bør besitte. Det handler om alt fra etisk og kulturell kompetanse til at man bruker evidensbaserte metoder i sin psykologpraksis.

– *Er dette et viktig dokument?*

– Det får tiden vise. Dokumentet kan være et hjelpemiddel til å definere psykologrollen og et godt startpunkt for å utarbeide nasjonale standarder for en psykologprofesjon. I land med en sterkt utviklet profesjon vil ikke dette dokumentet bety noe, det er mest relevant for nasjoner der psykologprofesjonen står svakt og er under utvikling, det blir nå blant annet oversatt til kinesisk og spansk.

– *Hvordan kan dokumentet brukes?*

– Det kan for eksempel anvendes politisk mot beslutningsmyndigheter. På Filippinene og i Singapore har dokumentet allerede blitt brukt slik. Om to år skal vi arrangere en konferanse der vi undersøker hvordan dokumentet har blitt anvendt ulike steder, og for å se om det har hatt noen effekt. Det blir syretesten på om vi virkelig har fått til noe her, sier Nielsen.

– *Kan ikke dokumentet ses på som en form for vestlig profesjonsimperialisme, der man trer vestlige kompetansemål nedover mindre utviklede land med en svak psykologtradisjon?*

– Her har vi vært bevisste, og vi har hatt en bredt sammensatt arbeidsgruppe med representanter fra land som Colombia, Kina og Sør-Afrika. Dokumentet har blitt til gjennom en omfattende demokratisk prosess og har vært bredt forankret både i arbeidsgruppen og i referansegruppen, som på det meste bestod av 350 personer fra et stort antall nasjoner.

– *Bli ikke interessene da så mange og ulike at det man ender opp med og kan enes om, er temmelig lite og selvsagt?*

– Å jobbe internasjonalt handler om å gi og ta, og dette dokumentet er ikke noe unntak. Jeg mener dokumentet definerer noen helt essensielle og sentrale kompetansemål for psykologrollen som det nå er internasjonal enighet om. En analogi: Når man koker suppe på ben, reduserer man den til det kun er en sterk, smaksrik kraftbase igjen. Deretter lager man suppen man ønsker med de ingrediensene man vil ha i den. Jeg ser på dette dokumentet som en slik konsentrert kraftbase. Så må hvert land tilpasse dokumentet til sine formål, sier Nielsen.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 53, nummer 11, 2016, side 885

TEKST

Per Olav Solberg, redaksjonssjef